



18. juli 2016

I medfør af § 37 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål:

- 1. Naalakkersuisut anmodes omkring den vidtgående specialundervisning i folkeskolen at oplyse:**
 - (a) Hvor mange vidtgående specialundervisningselever, som gennemsnitligt årligt forlader folkeskolen?**
 - (b) Hvor stor en andel af vidtgående specialundervisningselever, som gennemfører folkeskolen (dvs. modtager folkeskolens afgangsbetegnelse)?**
 - (c) Hvor stor en andel af vidtgående specialundervisningselever, som efter folkeskolen fortsætter i uddannelsessystemet, finder beskæftigelse eller på anden vis aktiveres?**
 - (d) Hvor stor en andel af vidtgående specialundervisningselever, som umiddelbart efter folkeskolen tildes førtidspension?**
 - (e) Hvorvidt der aktuelt foreligger/ i fremtiden planlægges en evaluering af resultaterne af den vidtgående specialundervisning (jf. ovennævnte spørgsmål b-c-d)?**

- 2. Hvilke eksisterende bestemmelser og tiltag sikrer, at vidtgående specialundervisningselever får hjælp til at komme videre (uddannelse, beskæftigelse e.l.) efter folkeskolen?**

- 3. Finder Naalakkersuisut, at der er behov for yderligere tiltag for at sikre, at vidtgående specialundervisningselever får hjælp til at komme videre (uddannelse, beskæftigelse o.l.) efter folkeskolen?**
 - (a) I bekræftende fald: Hvilke tiltag agter Naalakkersuisut at indføre?**

- 4. Hvilke fordele og ulemper anser Naalakkersuisut, at det ville indebære, hvis der fremover blev skabt mulighed for, at forældre, folkeskole og erhvervsvirksomheder i samarbejde kunne etablere et erhvervsuddannelsesforløb for den enkelte vidtgående specialundervisningselev, hvor eleven efter forløbets afslutning modtager et svendebrev?**

(a) Kunne Naalakkersuisut forestille sig, at der til et sådan erhvervsforløb kunne ydes uddannelsesstøtte – og hvor store økonomiske konsekvenser vil Naalakkersuisut anslå, at det i så fald ville indebære for det offentlige?

5. Findes der en nærmere definition af målgruppen for vidtgående specialundervisning end den, der fremgår af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 22 af 23. juli 1998 om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand (§ 2)?

6. Finder bestemmelserne i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 8 af 25. juni 2014 om hjælp til personer med vidtgående handicap anvendelse i alle situationer, hvor der ydes vidtgående specialundervisning?

7. Kan Naalakkersuisut oplyse andet med relevans i forhold til nærværende spørgsmål og begrundelse?

(Medlem af Inatsisartut Mimi Karlsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Det er min bekymring, at alt for mange af de elever, som i folkeskolen modtager vidtgående specialundervisning, ikke kommer videre efter folkeskolen – men i stedet ender på førtidspension.

Spørgsmålet er derfor, om vi som samfund gør nok for at hjælpe eleverne med at fortsætte deres uddannelse, finde beskæftigelse eller på anden vis indlede en meningsfyldt tilværelse efter endt skolegang. Det kan jeg godt tvivle lidt på.

Jeg overvejer derfor at fremsætte et beslutningsforslag til næstkommende samling. Jeg skal i den sammenhæng indledningsvis anmode Naalakkersuisut om at besvare ovennævnte spørgsmål.

Jeg skal anmode om, at spørgsmålene besvares inden for 10 arbejdsdage.